

PRZYGODKA (1) *sb f*

G sg przyg(o)dki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dem. od „przygoda” ‘niepomyślne wydarzenie, coś złego, nieszczęście’: Pátrż iáko tho Pan Bog vmie ímętne pociefzyć/ á nad złoścíwymi íe pomścíc/ á przeczże íe też ty ledá z iákiey przygodki záfmuć márníe álbo fráfowác małz? RejZwierc 154v.

PP